

הקשר בין הבנק והפנסיה

ברברה סבירסקי

לפני כמה ימים ביקרתי בבנק שלי כדי להסדיר דבר מה. "אני רוצה לדבר איתך על ייעוץ פנסיוני", אמרה הפקידה. "כמה זה יעלה לי?" שאלתי, ביודעי שבנק הוא חברה למטרת רווח. "שום דבר", ענתה הפקידה. "שום דבר?" שאלתי בתמיהה. "ממתי הבנק נותן שירות ללא עמלה?" "שום דבר", חזרה הפקידה. "אמנם, יש איזושהו הסכם בין הבנק לקרן הפנסיה, אולם אותך זה לא צריך לעניין." לא נכון: ההסכם הזה דווקא צריך לעניין אותנו מאד. ההסכם הזה הוא שערוריה. ההסכם הוא שערוריה כי הוא קובע שעבור מתן ייעוץ פנסיוני יקבל הבנק עמלה של 0.25% מהצבירה השנתית של החסכוניות הפנסיוניים של העמית - בין אם זה ייעוץ חד-פעמי ובין אם זה ייעוץ רב-פעמי. הבה נמחיש:

אם בסוף השנה הצטבר בקרן הפנסיה שלי סכום של 10,000 ש"ח, חברת הביטוח המנהלת את קרן הפנסיה שלי תעביר לבנק שנותן לי ייעוץ סכום של 25 ש"ח.

אם הצטבר אצלי סכום של 100,000 ש"ח, חברת הביטוח תעביר לבנק 250 ש"ח ואם הצטבר אצלי סכום של 500,000 ש"ח, חברת הביטוח תעביר לבנק 1250 ש"ח.

הסכומים האלה נשמעים נמוכים, נכון? אלא שההסכם גם קובע כי מרגע שהסכמתי לקבל ייעוץ פנסיוני בבנק, חברת הביטוח שלי תוריד מן הצבירה את הסכומים הנ"ל שנה אחרי שנה, עד שאצא לפנסיה או עד שאבקש ייעוץ מבנק אחר, ואזי העמלה תעבור אל הבנק החדש.

על פניו, העמלה הזאת ("עמלת הפצה") לא על חשבוני אלא על חשבון חברת הביטוח, שמותר לה לגבות כל שנה עד 0.5% מהסכום הצבור בחיסכון הפנסיוני שלי.

אז איפה קבור הכלב? בפועל חברות הביטוח נותנות הנחות לעמיתים שהמעסיק או האיגוד המקצועי שלהם עומדים על המקח. עמיתים שמקבלים ייעוץ פנסיוני מיועצים בבנקים, יש להניח שמעתה חברת הביטוח תתן להם הנחה נמוכה יותר.

לפי הניסיון שלי, פקידי הבנק אינם מיידעים את הלקוח לגבי המשמעות של עמלת הפצה - או הם אומרים שההסדר כולו "לטובתו".

לדעתי, ההסדר הזה שערוריה.

עדיף לי ללכת ליועץ פנסיה שאיננו בנק ולשלם לו סכום חד-פעמי של 500-1,000 ש"ח עבור פגישה ייעוץ.

- * קו לעובד
- * מרכז אדוה
- * מען עמותה
- * לסיוע לעובדים
- * איתך - משפטניות
- * למען צדק חברתי
- * מרכז מהות
- * העמותה להעצמה
- * כלכלית לנשים
- * אישה לאישה

למאמר על הפנסיה:

מביטחון לעובדים
לביטחון להון,
מאת ברברה
סבירסקי ושלמה
סבירסקי, לחץ כאן